

jargon, der under saadanne Forhold lød saa ulidelig i hendes egne Øren. Derfor foretrak hun at tie. Hun vilde ikke have, at Pastor Gaardbo skulde gaa bort med det Indtryk af hende, at hun var en Pjanke.

De talte nu en Tid om forskellige Komponister. Præsten priste Beethovens Storhed i ret almindelige Vendinger. Wagner kunde han derimod ikke lide. Han kaldte ham en Spektakkelmager og foretrak Griegs Musik. Da Jytte mærkede hans Ukyndighed, søgte hun skaansomt bort fra Emnet.

Samtalen gik saa tilbage til Magda Evsens Institut. Et Par af Jyttes Veninder havde gaaet der, og de regnede nu i Fællesskab ud, at disse rimeligvis havde været blandt hans overgivne Elever. Hun nævnede dem ved Navn, men han huskede dem ikke.

»Hvilke Fag underviste De i?«

»Kun i Religion.«

»Naa ja, det er vist næsten ogsaa det aller vanskeligste. Det husker jeg fra min egen Skoletid. Der har nok ogsaa i Rigsdagen været Tale om helt at opgive Religionstimerne for paa den Maade at skaffe Plads til de mange nye Fag, der stadig kommer til.«

»Ja, det har der jo.«

»Der blev netop talt om det igaar hos Doktor Gaardbo. Doktoren vilde i saa Fald have Religionsundervisningen erstattet med — jeg tror, han kaldte